

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 15T/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010617
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Boros
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6920010617.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Zoltánom Borosom v trestnej veci proti obžalovanému ml. V. V., nar. XX.XX.XXXX v R., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný ml. V. V. J. E. S. Á. R. J. K., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom V. XX, prechodne bytom V. XX, okres W.,

je vinný, že

dňa 20.07.2019 v presne nezistenom čase niekedy od 21.50 h do 22.20 h v obci Y., okres Rimavská Sobota, v spálni bytu číslo X, v bytovom dome číslo XXX, pod vplyvom alkoholických nápojov donútil maloletú B. F., N. XX.XX.XXXX, k iným sexuálnym praktikám, ktorá už bola pod vplyvom alkoholických nápojov, keď vypila najmenej sedem štamperlíkov presne nezisteného alkoholu, a to takým spôsobom, že podišiel ku nej, strčil rukami do jej ramien, v dôsledku čoho sa zvalila na posteľ, stiahol jej nohavice a nohavičky, chytil jej ruky, svojou ľavou rukou, zvalil sa na ňu, pričom bol vyzlečený od pol pásu dole, ona sa bránila, vzpierala, vrtela, dávala si nohy k sebe, snažila sa mu ruky dať preč, odstrčiť ho, avšak nekričala, len mu hovorila, aby prestal, či mu šibe, či je normálny, ale on na to nereagoval, pričom jej vnikol jedným alebo dvoma prstami pravej ruky do vagíny a zároveň ju chcel bozkávať, čo ona nechcela, načo ju uhryzol do pery, následne po chvíli prestal a odišiel preč, maloletá sa postavila, obliekla a prešla zo spálne do obývačky, pričom následným gynekologickým vyšetrením V. W. P. bolo zistené, že na vonkajších genitáliách mala jednu malú oderku na čísle 6 - ciferník, hymen mierne zakrvácaný, deflorovaný na čísle 5 a 7,

t e d a

násilím, hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťati,

t ý m s p á c h a l

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a § 117 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 26 (dvadsiatich šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 119 ods. 1 Tr. zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona samosudca obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom počas plynutia celej skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona samosudca prikazuje obžalovanému podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote dňa 01.12.2020 pod sp. zn. 2Pv 288/19/6609-83 podal obžalobu na ml. V. V. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v úvode hlavného pojednávania uskutočnil vyhlásenie, že je nevinný.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného (ktorý, na rozdiel od prípravného konania, nevyužil svoje právo odoprieť vypovedať). Súd ďalej podľa § 135 ods. 4, § 270 ods. 2 Tr. poriadku vykonal dôkaz oboznámením zvukovoobrazového záznamu z výsluchu maloletej W. B.. F. zo dňa 27. 10. 2020 na technickom zariadení. Obdobne postupoval aj v prípade záznamu o výpovedi jej zákonnej zástupkyne - matky R. F., s poukazom na § 134 ods. 4, § 270 ods. 2 Trestného poriadku.

Obžalovaný popieral spáchanie skutku. Uviedol, že v deň skutku sa s poškodenou stretol v S. D.P., kde bol spolu s V. A. a poškodená bola s kamarátkou K. V.. Poškodená chcela ísť piť alkohol a neskôr na popud poškodenej a V. A. išli do Y. na byt matky V. A.. Na byte obžalovaný vypil 4 alebo 5 štamperlíkov vodky, pili aj V. a poškodená. Poškodená im rozprávala o tom, že je pohádaná s kamarátkou, z čoho bola aj nervózna, hovorila im aj o tom, že sa zvykne rezať a aj videli jazvy na jej nohách, pričom na jednej nohe mala takto vyrezané iniciály F..K.. Poškodená sa začala bozkávať s V. A. a potom pristúpila aj k obžalovanému, dala mu pusu, lepila sa naňho a potom poslala V. preč z bytu. Po jeho odchode obžalovaného sama zavolala do spálne a ona potiahla jeho ruku pod svoje gaťky, hovorila mu, že chce aby bol jej prvý. Následne do nej obžalovaný vnikol jedným prstom a to ľavou rukou, keďže je ľavák. Chvíľu to aj trvalo, asi 30 sekúnd, nešlo to ľahko. Poškodená ostala pritom oblečená. Nič nerobil proti jej vôli. Žiadne zranenia na nej nespozoroval a nevie si vysvetliť ani to, prečo mala krvavé nohavičky po príchode domov. Nevie ani to, prečo mala opuchnutú peru, on ju neuhryzol. Následne si obžalovaný uvedomil, že v tomto nechce pokračovať, bál sa, že z tohto bude problém a aj jej povedal, aby to nerobili. Následne poškodená vyšla zo spálne, za ňou aj on sám. V. sa medzitým aj vrátil, vonku bol asi len 15 minút, rozprával sa so susedom. Keď sa vrátil V., obžalovaný sedel v kuchyni a poškodená na gauči v obývačke. Potom poškodenej prišlo zle, pozvracala sa, na čo jej V. pomohol umyť si vlasy a dal jej tričko. Na otázku, kto dal prať krvavú plachtu v byte, obžalovaný uviedol, že im to ešte predtým nakázala V. mama. Tá plachta bola krvavá z dôvodu, že ona predtým potratila. Plachta už bola v práčke namočená a už nevie či práčku zapol on alebo V.. Na posteli v spálni žiadna plachta nebola, bola prikrytá len paplónom.

Svedkyňa - maloletá poškodená B..F. vo svojej výpovedi zo dňa 27.10.2020, ktorá bola zaznamenaná na kamerový záznam, uviedla, že v ten deň bola vonku s K. V.. Prechádzali sa po Y.. Potom išli do D., kde stretli V. V. a V. A.. Naspäť ich zobral nejaký chlap na aute. Potom išli na byt, kde si niečo aj vypili. Ona však nechcela veľa, lebo nemala skúsenosti s alkoholom. Po nejakom čase sa jej aj vynorili spomienky, že mladší stál nad ňou a naliali jej do úst alkohol, nevie čo to bolo. Vie, že sa v kuchyni rozprávali a mladší sa potom išiel prejsť a ten starší navrhol ísť do spálne s tým, že sa cez spáľňové okno pozrú kam ide. Oni sa však ani k oknu nedostali, tam ju zhodil na posteľ, stiahol nohavice a držal svojimi rukami jej ruky. Chcela sa brániť, ale nepodarilo sa jej to. Stále jej jednou rukou držal ruky a druhou sa snažil tam dostať. Ona sa snažila brániť, dávala mu ruky preč. Nohy si dávala dokopy, snažila sa ho odstrčiť, ale nepodarilo sa jej to. Prečo prestal, nevedela uviesť. Následne upresnila, že ten mladší bol V., ktorého poznala od základnej školy a toho druhého len od neho. Ona nedokáže vysloviť ani ich mená. Koľko alkoholu vypila, to si nepamätala. Keď prišli do bytu, tak ešte vypité nemala. Upresnila, že na posteľ

ju strčil rukami a kým sa spamätala, zatvoril tie dvere a bol proste pri nej. Dvere zavrel po strčení. Na otázku vyšetrovateľky, nech presne opíše čo sa stalo po strčení, sa rozplakala. V spálni bol V. vyzlečený od pásu dole. Ona mala tričko - tieľko to bolo a rifle na gumičku. Mala vyzlečené rifle a spodné prádlo. Rifle a nohavičky jej stiahol on. Ona sa snažila aj brániť, ale bolo to rýchle, bola to sekunda kým sa spamätala. Ona sa snažila, aby k ničomu nedošlo, ale on jej držal ruky. Nevedela rukami ani pohnúť, nohy si dávala k sebe, ale on sa jej potom jednou rukou dostal medzi jej nohy, vošiel do nej jedným alebo dvoma prstami. Bála sa, cítila bolesť, strach. Či krvácala, uviesť nevedela. Či mala menštruáciu, presne uviesť nevedela. Ona sa so žiadnym chlapcom nebozkávala. Opuchnuté pery mala preto, lebo starší sa s ňou chcel bozkávať vtedy tam v spálni a ona nie, tak ju uhryzol. Prečo s tým V. prestal, nevedela uviesť. Keď prišiel V. do bytu, nepovedala mu čo sa stalo. Kamarátke napísala o znásilnení na druhý deň. V ten deň kontaktovala cez mobil mamu. Ona bola vtedy ešte poctivá, keď prišla na byt. Na otázky obhajkyne uviedla, že koľko alkoholu vypila, tak to presne nevie a že v ten večer sa s nikým nebozkávala. V ten večer menštruáciu nemala. Keď V. do nej vnikal prstami, tak podľa jej názoru došlo k stoporeniu jeho údu, ale nebola si tým celkom istá, ani tým či došlo k vyvrcholeniu. V. ju zvalil na kraj postele. Ona bola na chrbte, rukami ju držal a stál nad ňou. Ruky jej držal za jej hlavou, ona sa aj snažila brániť a hovorila mu, aby prestal. On však na to nereagoval. Z toho bytu kontaktovala z mobilu len mamu. Na otázku splnomocnenca poškodenej uviedla, že obžalovaný jej naozaj jednou rukou držal ruky a druhou rukou to robil. Bolo to asi pravou rukou. Oboma rukami jej pred tým stiahol nohavice. Prebehlo to tak, že ju strčil na posteľ, zavrel dvere a kým sa stihla spamätať, tak jej stiahol nohavice aj s nohavičkami.

Svedkyňa - poškodená R. F. vo svojej výpovedi zo dňa 27.10.2020 po vznesení obvinenia uviedla, že jej dcéra bola vonku s V. A., pričom jej volala okolo 20.00 h. Okolo 23.00 h jej prišla SMS-ka z dcérinho mobilu v tom znení, že „Maloletá u mňa zaspala a bude spať u mňa. Príde ráno okolo ôsmej. R.“. Jej sa táto SMS-ka nezдалa. Za chvíľu jej volala dcéra a povedala, že tam bude spať. Ona potom volala dcéru späť a tá sa jej nakoniec priznala, že je u V. na byte. S priateľom Y. tam potom išli na aute. Prišli pred byt kde býva V. a potom uvideli dcéru, ktorá mala neskutočne opuchnutú peru. Vyzerala ako opitá alebo pod vplyvom nejakej drogy a bola v šoku. V. tvrdil, že sa nič nestalo, že oni drogy nemajú. S jeho súhlasom vošli s Y. do bytu a potom počuli nejaký zvuk. Vošli do spálne, kde sa za skriňou schovával nejaký chlapec a bol to V.. Začali kričať, nech povedia pravdu. Ona aj nejaké tašky vysypala, lebo chcela zistiť čo tam je. Prezerala byt, ale nič nenašli. Y. ju ešte upokojoval aj cestou keď už išli domov, ale pritom ešte spomenul, že v kúpeľni videl nejakú krvavú plachtu. Dcéru uložila spať a dala jej tam aj vedro keby jej bolo zle. Keď sa dozvedela o tej krvavej plachte, tak ju zobudila, odhrnula jej vlasy z tváre, našla tam nejaké modriny na tele, aj krvavé nohavičky. Ona sa jej začala pýtať čo sa stalo. Dcéra začala plakať a povedala, že s nikým nič nechcela mať, že jej ublížili. Dcéra bola v šoku. Bola vystrašená, mala v očiach strach, hanbu, poníženie. Bolo to strašné vidieť. Y. potom odišiel naspäť do toho bytu, lebo chceli vedieť, čo chlapci potom povedia. Títo však dali krvavú plachtu prať. Chlapci potom prišli aj k nim a chceli ich konfrontovať. Dcéra však plakala, že sa bojí toho staršieho. Triasla sa po celom tele. Opýtala sa ho čo jej spravil. Odpovedal, že nič, že sa jej ani nedotkol a dala mu zaucho. Keď mu dala druhé zaucho, vtedy sa priznal, že ju preprstoval. Potom nahlásili na polícii pokus o znásilnenie a zavolali rýchlu zdravotnú pomoc a vykonalo sa gynekologické vyšetrenie. Ona sa dožadovala testov na drogy a alkohol, čo však bolo odmietnuté. Dcéru podrobili dychovej skúške. Mala vyše jedno promile. Po tomto ešte na druhý deň zistila, že dcéra mala na chrbte aj poškodené znamienko a z tohto všetkého jej vychádzalo, že jej dcéra sa musela jednoznačne brániť a mala aj dohryzenú a krvavú peru a dcéra jej jednoznačne povedala, že sa bránila. Pri skutku, ako takom, nebola. Na otázku obhajkyne uviedla, že vedela, že dcéra ide von s V. v Y., ale to, že bola v S. D., sa dozvedela až po skutku. Keď prišli k V. na byt, tak dcéra sa nachádzala pred dverami bytu. Vtedy na tom byte, tam bol V., V., ako aj jej dcéra, Y. K. B., a objavil sa tam aj W. Q.. Oni keď boli na byte, neútočili ani na V., ani na V., len kričali. To čo sa stalo, zistila tak, že sa to pýtala svojej dcéry, V., aj V.. S dcérou bola na gynekologickom vyšetrení po 15. dňoch z dôvodu, že táto mala menštruáciu. Na otázku splnomocnenca uviedla, že dcéra jej naozaj opísala skutok ako sa to stalo a povedala, že V. opustil byt a V. ju vylákal do spálne pod zámkou, že sa pozrú cez okno, kde V. odišiel a keď vošli do spálne, tak ju sotil na posteľ, zápasila s ním, metala sa, opakovala, aby prestal, nech neblbne, nech to nerobí, nech prestane. Keď sa jej pýtala, či do nej vnikal, povedala, že niečo do nej pchal, ale nevie či to boli prsty alebo úd.

Svedok V. A. uviedol, že on, V. V., K. V. a B. F. spolu išli z Y. do S. D., pričom v S. D. V. išiel kúpiť alkohol do tamojšej krčmy. Následne spolu odprevadili domov K. V., ktorá býva v D. a následne sa vybrali smerom na Y., kde sa pri nich zastavil autom Rado X., ktorý ich odviezol a vysadil ich v Y. pred kostolom, pri byte. Obžalovaný ešte išiel kúpiť kofolu a následne išli na byt, tam si všetci traja vypili.

Na byt prišli niekedy poobede, nebolo to večer. Svedok vypil jeden, dva poháriky vodky, pričom nevie povedať koľko toho vypili V. a poškodená. Púšťali si hudbu, tancovali. Poškodená sa naňho začala lepiť a aj sa so svedkom bozkávala. Bozkávala sa aj s V., asi skôr ako so svedkom. Čas letel veľmi rýchlo, boli na mobiloch a fotili sa. Čo sa týka samotného skutku, B..F.. ho požiadala, že či nechce ísť preč z bytu. Svedok sa jej aj pýtal, že prečo, ale dôvod mu nepovedala, len že má ísť preč. Svedok cítil, že si potrebuje prevetrať hlavu, preto z bytu vyšiel von, bol preč 5 až 10, možno 15 minút. Dole stretol Q. H., s ktorým sa rozprával a keďže mal veľmi vypité, odprevadil ho do jeho bytu. Po svojom návrate išiel v byte na záchod. Keď sa vrátil do obývačky, ktorá je spojená s kuchyňou, uvidel poškodenú ležať na gauči. Mala ruku preloženú cez čelo, preto sa jej pýtal, že čo sa deje. Na to mu ona povedala, že je jej zle na zvracanie a skoro vzápätí sa aj vyzvracala a ozvracala gauč, svoje tričko aj svoje vlasy a skoro aj mňa. Svedok ju zobral do kúpeľne, osprchoval jej hlavu, dal jej svoje tričko, vyšiel von z kúpeľne, ona si ho obliekla a vrátila sa do obývačky, kde si ľahla na gauč, že ešte je jej zle a povedala, že ju má zobudiť pred polnocou. O udalostiach počas jeho neprítomnosti mu nehovoril ani obžalovaný, ani poškodená. Na otázku, či v byte niečo čistili alebo vyprali po tomto všetkom, uviedol, že nahádzal svoje veci do práčky z koša na prádlo, nie veci, ktoré mal na sebe. Samotný program na čistenie však nezapol. Nevie povedať, kto práčku zapol. Jeho matka mu predtým nakázala v byte upratať, o vypratí však nebola reč. Žiadnu krvavú plachtu v byte nevidel. Na otázku, či mal aj nejaký iný fyzický kontakt s maloletou poškodenou okrem umytia vlasov a bozkávania uviedol, že dotkol sa ešte jej zadku a chrbta, ďalej ju odprevádzal do kúpeľne ako skôr uviedol, inak sa jej nedotkol a nevie si vysvetliť, ako sa v znaleckom posudku mohol ocitnúť záver o DNA materiáli s haplotypom totožným s jeho DNA.

Na hlavnom pojednávaní bolo ďalej vykonané dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to: zápisnice o trestnom oznámení č.l. 1-5, fotodokumentácie z mobilného telefónu, ktorú predložila svedkyňa poškodená R. F. č.l. 42-44, fotodokumentácie z mobilného telefónu, ktorú predložila svedkyňa F. K. V. č.l. 83-87, fotodokumentácie z mobilného telefónu ktorú predložila svedkyňa N. H. č.l. 92-94, rodných listov č.l. 287-288, fotodokumentácie z vykonanej prehliadky tela maloletej S. D. č.l. 293-295, fotodokumentácie zranení obžalovaného V. V. č.l. 297-299, fotodokumentácie zranení ml. V. A. č.l. 301-303, zápisnice o vydaní vecí s fotodokumentáciami č.l. 304-316, uznesenia o vrátení vecí a potvrdenia č.l. 317-325, lekárskeho správ a záznamov č.l. 326-330, 347-361, 366, 399, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou č.l. 334-344, zápisov o dychových skúškach č.l. 345-346, správy zo školy na maloletú č.l. 362, rozhodnutia o prijatí obvineného do školy na ďalšie štúdium č.l. 370, správ a odpisu z registra trestov na obžalovaného č.l. 391-396.

Svedkyňa N. H. vypovedala, že raz poškodenej urobila cucfleky, aj ich odfotila. Maloletá tie cucfleky chcela. Tiež uviedla, že poškodená jej párkrát aj klamala. Alkohol ju však nevidela piť, ale videla video, na ktorom bola poškodená opitá.

Svedok T. X. vo svojej výpovedi uviedol, že na svojom aute viezol V. V.R. a V. A. a ešte jedno dievča. Stretol ich na ceste medzi S.J. D. P. Y.. Či mali nejakú fľašu pri sebe, to uviesť nevedel. Nejavili známky požitia alkoholu. Správali sa slušne.

Svedkyňa F. K. vo svojej výpovedi uviedla, že boli niekedy kamarátky s poškodenou maloletou, ale teraz už nie sú, lebo jej klamala a väčšinou to bolo za V. A.. Maloletá naozaj chcela, aby išla svedčiť proti V. na súd. Aj jej volala, aby povedala, že aj ju V. a V. volali na byt, ale to nebola pravda. Podľa nej je maloletá dvojtvárna, šibnutá, klame. Či pije alkohol, to uviesť nevedela. Vždy jej klamala len v spojitosti s V. a kontaktovala ju mama maloletej, kde chcela upozorniť na tých dvoch chlapcov. Predložila aj SMS komunikáciu z mobilu s V. V..

Gynekologickým vyšetrením V.. W. P. bolo zistené, že W. B..F.. mala na vonkajších genitáliách jednu malú oderku na čísle 6 - ciferník, hymen mierne zakrvácaný, deflorovaný na čísle 5 a 7.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/2446 na č.l. 243-248, ku ktorému na hlavnom pojednávaní podal vysvetlenie poverený znalec T.. Ľ. T., W.. bolo zistené, že skúmaním bola na paplone predloženom ako stopa č. A5, na tričkách predložených ako stopy č. B2 a C1, na krátkych nohaviciach predložených ako stopy č. B1 a C2, na nohavičkách predložených ako stopa č. D1 a na riflových nohaviciach predložených ako stopa č. D2 dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Z výsledkov DNA analýzy a porovnania vyplýva, že z krvných stôp zaistených z povrchu paplona predloženého ako stopa č. A5, z krčného lemu a z hrudníkovej oblasti predného dielu trička

predloženého ako stopa č. B2, z oblasti rozkroku nohavičiek predložených ako stopa č. D1 a z oblasti rozkroku na vnútornej strane rifľových nohavíc predložených ako stopa č. D2 a z biologického materiálu zaisteného z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu a rozkroku nohavičiek predložených ako stopa č. D1 a z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu rifľových nohavíc predložených ako stopa č. D2 bola izolovaná DNA ženského pôvodu a zistený rovnaký DNA profil je zhodný s DNA s profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru s označením „B.. F.“. DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom analyzovaného biologického materiálu v uvedených stopách je osoba, od ktorej bola predložená porovnávacia vzorka bukálneho výteru s označením „... F.“. V biologickom materiáli zaistenom z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu nohavičiek predložených ako stopa č. D1 a z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu rifľových nohavíc predložených ako stopa č. D2 bola DNA analýzou zistená aj podlimitná prítomnosť osôb mužského pohlavia, ktorá nie je vhodná na individuálnu identifikáciu. Z biologického materiálu zaisteného z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu nohavičiek predložených ako stopa č. D1 a z povrchu vnútornej i vonkajšej strany pásového lemu rifľových nohavíc predložených ako stopa č. D2 bol zistený profil 22 DNA polymorfizmov vyskytujúcich sa na chromozóme Y, ktorého nositeľom sú len muži. V uvedených stopách bol na Y chromozóme zistený zmiešaný haplotyp (zmiešaný „DNA profil“) zhodný s haplotypmi osôb, od ktorých boli predložené porovnávacie vzorky bukálnych výterov s označením „V. V.“ a „V. A.“. Je však nutné upozorniť, že rovnaké haplotypy na Y - chromozóme, aké majú tieto osoby, majú aj ich blízki príbuzní v mužskej línii, ako sú bratia, otcovia, synovia otcových bratov, starí otcovia a pod. Zhoda Y - haplotypov neumožňuje individuálnu identifikáciu. Z výsledkov DNA analýzy a porovnania vyplýva, že v prípade stopy č. B2 ide o zmiešanú biologickú stopu a bolo prakticky dokázané, že pochádza od osôb V. V. a B.. F... Stopy pod písmenom A boli zaistené pri ohliadke miesta činu. Stopy pod písmenom B boli vydané obžalovaným. Stopy pod písmenom C vydal V. A. a stopy pod písmenom D vydala zákonná zástupkyňa maloletej R. F.. Znalec T.. L. T., W. vo svojej výpovedi zotrval na svojich záveroch znaleckého posudku, pričom uviedol, že nie je možné zistiť čas vzniku biologickej stopy ani mechanizmus vzniku stopy. Do úvahy prichádza priamy dotyk pôvodcu biologického materiálu so skúmaným predmetom, ale aj nepriamy prenos, napr. osoba A sa dotkne osoby B a až následne sa dotkne skúmanej veci. Závisí to od mnohých okolností napr. od intenzity dotyku inej osoby ako aj rôznych iných fyzikálnych, biologických činiteľov, preto k tomuto sa nevie vyjadriť.

Zo znaleckého posudku súdnej znalkyne V.. J. B. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí (č. 13/2019 č.l. 187-225 a doplnenie č. 3/2020 k ZP č. 13/2019 č.l. 229-238) vyplýva, že ambulantné vyšetrenie u maloletej B.. F. bolo postačujúce. Táto je v súčasnom období vo vývojovom období adolescencie. Jej osobnosť sa ešte utvára. Potrebuje zažiť pocit istoty a bezpečia, ktorý stratila podľa vlastného hodnotenia, vlastnou vinou - svojím rozhodnutím. Najväčšou istotou je pre ňu vzťah s matkou, ktorý vníma teraz ako ohrozený. Na základe jej schopností je predpoklad, že dokáže javy a skutočnosti vnímať, analyzovať a pamätať si ich primerane svojmu veku. Prípadné skresľovanie výpovedí zo strany maloletej nemá chorobný podklad preto, že sa u nej nevyskytuje žiadna závažná porucha. Je však možné, že má tendencie skresľovať svoje výpovede. Vedomé skresľovanie výpovedí môže byť motivované pocitom viny voči svojej matke. Maloletá veľmi citlivo vníma dôsledky svojho správania. Ľutuje svoje rozhodnutie, ktorým podľa svojho názoru skomplikovala život svojim blízkym. S ťažkosťami a s utrpením prežila prípadnú stratu istoty vo vzťahu k nim, kedy by ju mali vnímať ešte v horšom svetle, príp. nahnevali sa na ňu. Sklon ku konfabulácii sa u nej nepreukázal. Podľa jej názoru je vierohodnosť výpovede maloletej znížená. Voči druhým osobám má tendenciu skôr k prispôsobeniu sa a až k závislosti vo vzťahu. Je teda nadmerne ovplyvniteľná, sugestibilná. Má tendencie javiť sa v lepšom svetle. Vzhľadom na nezrovnalosti jej výpovedí sa nedá jednoznačne spoľahnúť na skutočnosti, ktoré uviedla. Z doplnku tohto znaleckého posudku vyplýva, že všeobecná vierohodnosť maloletej je zachovaná, avšak jej špecifická vierohodnosť je znížená. Jej výpovede má tendenciu nasmerovať spôsobom, aby hlavne nezranila a nesklamala svoju matku. Jej celkový postoj vo vzťahoch je nastavený v tom smere, aby boli spokojní s ňou hlavne tí druhí. Je nešťastná preto čo prežila, ale tiež kvôli tomu čo sa stalo potom, že sa matka a jej priateľ dostali do problémov. Kamarátky ju sklamali a vysmievali sa z nej a jej jediným útočiskom sa stala škola a aktivity. Počas rozhovoru s ňou maloletá vysvetlila, že vo výsluchu uviedla iné skutočnosti, ktoré neboli pravdivé, pretože nechcela zraniť svoju matku. Je zjavné, že šlo o vedomé skresľovanie výpovede (ide o popieranie toho, že bola v D.). Vzhľadom k tomuto nie je možné vylúčiť, že k takémuto skresľovaniu mohlo dôjsť aj v iných súvislostiach. Znalkyňa V.. J. B. vo svojej výpovedi uviedla, že na záveroch svojho znaleckého posudku v plnom rozsahu trvá. Pri vyšetrení poškodená určite nič nehovorila o tom, že by ona bola iniciátorom sexuálneho kontaktu s obžalovaným. Poškodená sa zdráhala hovoriť o tejto udalosti, aj keď jej v tejto súvislosti kládla otázky, začala rozprávať

o udalostiach pred alebo o následkoch po tomto skutku. Nedá sa jednoznačne určiť, či tak robila preto, že bola traumatizovaná z prežitých udalostí alebo sa vedome chcela vyhnúť rozhovoru na túto tému. Maloletá poškodená už nechcela na toto spomínať a opakovane sa vracala k tomu. Vyjadrovala sa tak, že jej je to jedno ako to skončí, len aby to skončilo. Nakoľko ku skutku samotnému sa poškodená nechcela vyjadrovať, znalkyňa svoj záver vyvodila o jej výpovediach o iných okolnostiach pred spáchaním alebo po spáchaní skutku ako bola napr. návšteva S. D.. Nedá sa však povedať, či poškodená vypovedala pravdivo alebo nie. Znalkyňa pripustila, že to, že poškodená obžalovaného a druhého chlapca nechce menovať vzhľadom na spôsobenú traumu, pre maloletú poškodenú je to nepríjemná situácia aj v jednom aj v druhom prípade. Za možné považovala aj to, že o udalostiach poškodená nechcela hovoriť z dôvodu, že prežívala pocit hanby. Tento pocit pritom mohol byť aj následkom toho, že udalosti sa odohrali tak, ako sa to uvádza v obžalobe.

Súdna znalkyňa V. F. E. z odboru psychiatria, drogové závislosti, alkoholizmus a sexuológia na obžalovaného (znalecký posudok č. 53/2020 na č.l. 260-286 spisu) vyplýva, že psychiatrickým vyšetrením nebola zistená u neho prítomnosť duševnej choroby pred skutkom, počas neho a ani po ňom. Obžalovaný je duševne zdravý. Úroveň ovládacích a rozpoznávacích schopností bola plne zachovaná, tieto schopnosti neboli zmenené, znížené, ani vymiznuté. Obžalovaný spolupracoval pri psychiatrickom a sexuologickom vyšetrení plnohodnotne a je schopný účasti na trestnom konaní a tiež je schopný plne chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný nie je duševne chorý. Nebolo zistené, že by trpel nejakou vážnou chorobou intelektu, a tiež, že by bol závislý od alkoholu, či iných psychotropných látok. Nesprával sa dosiaľ kriminogénne, prognóza vzhľadom k jeho budúcnosti s ohľadom na špecifickú protispoločenskú aktivitu je dobrá. Pobyť na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný. PPG vyšetrenie ukázalo u neho heterosexuálne preferencie. Prítomnosť sexuálnej deviácie v sexuálnom systéme obžalovaného nebola zistená. Iné skutočnosti pri vyšetrení neboli zistené. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila, že informácia o absencii skúseností so sexuálnym zneužívaním alebo inými menej častými sexuálnymi skúsenosťami a že obžalovaný je bez koitálnych skúseností vyplynuli z explorácie sexuálneho života obvineného a zakladal sa na údajoch uvedených samotným obžalovaným. Liečba obžalovaného nie je potrebná.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí aj svedkovia, títo však priamo neboli zúčastnení skutku a podali len informácie sprostredkované poškodenou alebo inou osobou a vyjadrovali sa ku sklonom poškodenej klamať, resp. k tomu, či požíva alkoholické nápoje (N. H., R. A., R. T., V. S., K. V.). Výpovede týchto svedkov sa v uvedených otázkach rozchádzali. Súd prihliadol na výpoveď triednej učiteľky maloletej poškodenej, V. W., ktorá maloletú poškodenú hodnotila ako veľmi snaživú a zodpovednú, pričom nemá takú skúsenosť, že by jej bola poškodená klamala a nevie ani o tom, že by požívala alkohol. Učiteľka po tomto incidente zaznamenala na poškodenej zmenu, ktorá spočívala v jej uzavretí sa, stala sa plačlivou a nervóznou. Z uvedených výpovedí súd vyvodil, že maloletá poškodená nemá všeobecne povest' osoby, ktorá by klamala.

Z rodného listu maloletej B. F. vyplýva, že sa narodila XX.XX.XXXX.

Z rodného listu Y. V. V. V. vyplýva, že sa narodil dňa XX. XX. XXXX.

Podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona č. zák. č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (v ďalšom len „Trestný zákon“) kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

Podľa odseku 2 písm. b) citovaného ustanovenia odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa chránenou osobou rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako 18 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že obžalovaný sa s poškodenou stretol v obci S. D., prítomní boli aj V. A. a K. V.. Výsluchom svedkyne T. bolo zistené, že už v tejto obci obžalovaný kúpil alkohol.

Výpoveďou svedka X. bolo taktiež zistené, že obžalovaného, poškodenú a V. A. odviezol autom od S. D. a vysadil ich v blízkosti bytu, v ktorom sa neskôr skúmané udalosti odohrali. Z výpovede svedka vyplynulo, že pasažieri v aute sa nesprávali hlučne a nejavili ani známky požitia alkoholu. Z výpovede obžalovaného, poškodenej aj V.. A. vyplynulo, že na byt, ktorý patrila matke V. A., prišli niekedy v popoludňajších hodinách traja - obžalovaný, poškodená a svedok V.. A.. Z výpovede týchto osôb bolo zistené, že na byte vládla dobrá nálada a konzumoval sa aj alkohol. Uvedené skutočnosti potvrdila svedkyňa R. A., ktorá videla videoprenos (stream) poškodenej na Instagrame. Samotná poškodená množstvo štamperlíkov, ktoré vypila, odhadovala na 7 a je zrejme, že požitie alkoholu u nej vyvolalo silný účinok, čo vyplýva nakoniec aj zo skutočnosti, že v priebehu večera (po sporných udalostiach) jej prišlo zle a pozvracala sa priamo na gauči v obývačke. Nebolo sporné ani to, že v priebehu večera V. A. z bytu odišiel na približne 15 minút, počas ktorých ostali maloletá poškodená a obžalovaný sami na byte. Pre rozhodnutie v danej veci bolo kľúčového významu ustálenie, či sa uskutočnená sexuálna praktika (ktorú uznal aj obžalovaný) stala so súhlasom maloletej poškodenej tak, ako to tvrdil obžalovaný, alebo násilím, resp. hrozbou bezprostredného násillia (ako to tvrdila maloletá poškodená). Vzhľadom na skutočnosť, že k incidentu došlo bez svedkov, bolo potrebné preskúmať, či ostatné vykonané dôkazy potvrdzujú alebo vyvracajú pravdivosť jednej alebo druhej verzie udalostí. Súd po vykonanom dokazovaní nemal pochybnosti o tom, že k skutku došlo tak, ako to opísala maloletá poškodená, a to z nasledovných dôvodov:

Konsenzuálne sexuálne aktivity sa zásadne nevyznačujú agresivitou, ktorá zanecháva na tele stopy. Z fotodokumentácie z prehliadky tela poškodenej vyplývajú krvné podliatiny na ľavej strane krku a na ľavom pleci maloletej poškodenej, výpoveďou svedkyne H. však bolo preukázané, že tieto boli spôsobené svedkyňou ešte pred skutkom. Z fotodokumentácie, vyplýva aj opuch dolnej pery poškodenej. Toto si všimol aj svedok A., ani on, ani obžalovaný však nevedeli ozrejmiť, ako k tomuto zraneniu došlo. Poškodená vypovedala, že peru jej uhryzol obžalovaný. Rovnako ošetrovúcim zdravotníckym personálom bolo zistené zranenie na vonkajších genitáliách a čiastočná deflorácia panenskej blany. Zrejme v dôsledku tohto zranenia došlo následne k zanechaniu krvavej stopy na paplône, kde podľa znaleckého dokazovania išlo nepochybne o krv maloletej poškodenej. Obžalovaný tvrdil, že žiadne zranenie na poškodenej nepozoroval, rovnako nevedel vysvetliť, ako k zanechaniu krvnej stopy na paplône mohlo dôjsť. Fotodokumentácia nohavičiek poškodenej preukazuje, že ku krvácaniu intímnych partií poškodenej došlo, pričom znaleckým skúmaním bolo potvrdené, že na paplône sa nachádzala krv poškodenej. Súd takto považuje za potvrdené tvrdenie poškodenej, že v čase útoku mala vyzlečené nohavice aj nohavičky a pokiaľ bola zranená, zanechala krvavú stopu na paplône. Týmto bolo súčasne vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že poškodená v spálni nebola vyzlečená od pása dole.

Pri hodnotení vierohodnosti súd skúmal aj to, či tvrdenia poškodenej, že jej bolo ublížené, mohlo byť motivované snahou pomôcť matke, ktorá (spolu s W. Y. K., jeho B. Y. K. V. a so svedkom W. Q. ďalšou osobou) bola obvinená z konania, ktoré smerovalo proti slobode a telesnej integrite obžalovaného a svedka V. A.. Z obžaloby, podanej na tunajšom súde dňa 2. 6. 2020, sp. zn. súdu 3T/55/2020 vyplýva, že matka maloletej poškodenej spolu s menovanými osobami boli obžalovaní v súvislosti s konaním na úkor obžalovaného a svedka V. A., ku ktorému malú dôjsť v polnočných hodinách zo dňa 20. 7. 2019 na deň 21. 7. 2019 (t. j. po tom, ako si matka poškodenej prišla pre poškodenú na byt v Y.). Skutkové okolnosti tohto prípadu súd bližšie neskúmal, keďže ide o samostatné trestné konanie s osobitým predmetom. Z pohľadu prejednávanej veci (a najmä posúdeniu vierohodnosti poškodenej) je však dôležitým zistenie, že poškodená sa matke zverila s tým, že jej bolo ublížené, len v ich domove, potom, ako ju matka zobudila, aby sa opýtala, čo sa stalo. V tomto momente poškodená nemala racionálnu motiváciu klamať, keďže emocionálne vypätá situácia súvisiaca s tým, že bola prichytená matkou, že na cudzom byte požívala alkohol, už pominula. V tejto fáze matka a jej druh a ostatní sa ešte nedostali do konfliktu s obžalovaným a V.. A., ktorý viedol k podaniu obžaloby uvedenej bližšie. V tomto čase preto nemohla mať ani motiváciu pomôcť matke v súbežnom trestnom konaní.

Súd neuveril výpovedi svedka A., pokiaľ tvrdil, že k opusteniu bytu ho vyzvala samotná poškodená vzhľadom na rozpory, ktoré sa vyskytli v jeho výpovedi oproti výpovedi obžalovaného. Rozpory sa týkajú najmä okolnosti, že obžalovaný tvrdil, že o udalostiach v byte následne porozprával svedkovi A., kým svedok uviedol, že o tomto mu ani jeden z nich nerozprával. Neúprimnosť svedka naznačuje aj otázka krvavej plachty, ktorá mala byť v byte podľa výpovede matky poškodenej, svedka K. a napokon aj podľa výpovede obžalovaného. Plachta ostala nezaistená a nebola podrobená znaleckému skúmaniu, preto

v tejto časti nebolo možné získať relevantný dôkaz. Samotná skutočnosť, že svedok pri svojej výpovedi poprel, že by o tejto plachte vedel svedčí o tom, že o udalostiach vypovedal nie v súlade s prežitými udalosťami.

Samotná výpoveď poškodenej (ktorú súd vnímal prehratím videozáznamu) nepôsobila nevierohodne. Aj neverbálne prejavy poškodenej svedčili o tom, že išlo o pre ňu traumatizujúcu udalosť, spomínanie na ktorú je pre ňu problematické. Vierohodnosť maloletej poškodenej nebola oslabená ani znaleckým skúmaním prostredníctvom súdnej znalkyne V. B., keďže samotná znalkyňa uviedla, že zdráhanie sa vypovedať a vyhýbanie sa osloveniu obžalovaného menom môže byť znakom hanby z prežitých udalostí (ktorú môže pociťovať aj keď sa udalosti odohrali tak, ako ich vnímala), prípadne aj vplyvom prežitej traumy z útoku. Samotná skutočnosť, že maloletá poškodená v konaní najprv nepripustila, že bola v S. D. (porušujúc tým výchovný režim matky) a neskôr sa k tomu priznala, neznižuje jej špecifickú vierohodnosť tak, aby jej nebolo možné vôbec veriť v časti opisu udalostí z bytu.

Len pre úplnosť súd dodáva, že za dôkaz viny obžalovaného nepovažoval skutočnosť, že na naliehanie, resp. nátlak matky pripustil, že maloletú poškodenú „vyprstoval“. Jednak išlo o konanie zjavne pod nátlakom a napokon aj obžalovaným použitý výraz sám osebe nesvedčí o tom, či sa tento akt uskutočnil konsenzuálne alebo nie.

Z uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného v zmysle obžaloby, t. j. zo zločinu sexuálneho násillia. Tým, že poškodená bola v čase skutku osobou mladšou ako 18 rokov, t. j. dieťaťom a obžalovaný o tejto skutočnosti vedel, je potrebné konanie obžalovaného právne kvalifikovať podľa § 200 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Poľahčujúca okolnosť je u obžalovaného daná tým, že doposiaľ žil riadnym životom, bez postihov za protiprávne konanie (§ 36 písm. j) Tr. zákona). Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že priestupkovo nebol obžalovaný postihnutý. Priťažujúce okolnosti u obžalovaného neboli vzhľadnuté. Trestná sadzba za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 Tr. zákona predstavuje 7 až 15 rokov. Nakoľko v osobe obžalovaného išlo v čase spáchania činu o mladistvého páchatel'a, podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona sa výška trestných sadzieb znižuje na polovicu s tým, že dolná hranica nesmie prevyšovať výmeru dvoch rokov a horná hranica výmeru siedmich rokov. Súčasne sa horná hranica trestnej sadzby vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností znižuje o tretinu, výsledná trestná sadzba je takto trest odňatia slobody od dvoch rokov do piatich rokov a štyroch mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že osoba obžalovaného bola kladne hodnotená zo strany školy, ktorú navštevuje a zohľadňujúc, že ani po spáchaní skutku sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, v štúdiách riadne pokračuje a vykonáva aj brigádnicú činnosť, súd na prevýchovu obžalovaného považoval za dostatočné uloženie trestu odňatia slobody vo výmere len mierne prevyšujúcej dolnú hranicu trestu, t. j. vo výmere 26 mesiacov. Postupujúc § 117 ods. 2 Tr. zákona súd nezistil okolnosti, ktoré by u obžalovaného vyvolali potrebu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody za účelom dosiahnutia účelu trestu. Naopak, na nápravu obžalovaného postačuje aj podmienený trest odňatia slobody pri skúšobnej dobe troch rokov. Vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu súd zároveň uložil probačný dohľad počas plynutia celej skúšobnej doby a osobitne aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu

Nakoľko poškodená si v adhéznom konaní nárok na náhradu škody neuplatňovala, súd o náhrade škody spôsobenej trestným činom nerozhodoval.

násillím, hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a taký čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Rimavská Sobota na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti

takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.